

TICHO PŘED BOUŘÍ

aneb

KDYŽ TALENT PROMĚUVÍ

Vlastní zdroj výherkyně

Energie, talent a odhodlání – seznámte se s dívkou, která svým klavírem rozechvívá srdce a na parketu září jako hvězda, a to dokázala i ve školní soutěži Akademie hledá talent, která se odehrála v prosinci a získala v ní tak 1. místo – GRATULUJEME! Touto dívkou není nikdo jiný, než naše šikovná studentka ze 3. PBB Monča Kubínová.

Zajímala by Vás zповěď Monči, na kterou jen tak nezapomenete? Mě zajímala, a proto jsem s ní udělala rozhovor, ve kterém nám prozradí odpovědi, které Vám vykouzlí úsměv na tváři a zahřejí u srdce.

1. Na začátku jsi působila velmi nesměle, a pak jsi to rozjela v energetickém tanci, co se Ti během tohoto přechodu honilo hlavou?

Výborně! Jestli jsem působila nesměle, tak jsem splnila svoje chťice a zadání. Přesně tohle byl můj účel. Vlastně takovým mým motivem bylo působit jako marná holka, amatérka, a potom udělat vzrůšo. Vymazat divákům tak z hlavy různé předsudky a domněnky – tím jim říct, že ne všechno je tak, jak to vypadá. Zkrátka „Nesud“ knihu podle obalu.“

Hlavou se mi honilo to, že si to chci užít a chci udělat show, na kterou jen tak někdo nezapomene. Chtěla jsem divákům vykouzlit úsměv na tváři, a hlavně je pobavit. Myslím, že jsem si tyhle cíle splnila, a dokonce více, než bylo moje očekávání.

2. Jak dlouho se věnuješ hudbě a tanci? Co tě k tomu přivedlo?

S hudbou jsem spjata snad už od počátku, a to díky mé mamince a tatínkovi, kteří hudbu milují též.

Tanci se věnuji od té chvíle, kdy jsem přišla na svět, ale mám pocit, že jsem tancovala už i v břiše. Aktivně se tanci věnuji už skoro 11 let. Tancování byl můj sen! Vždy, když jsem šťastná, ale naopak i smutná nebo naštvaná – tančím. Tanec je pro mě prostředek, kterým můžu vyjádřit své pocity.

Navštěvovala jsem u nás na vesnici taneční kroužky, později ve velkoměstech taneční studia, kde jsem aktivně vyhrávala v taneční battlu, ale to nebylo jediné. Byly různé a bylo jich hodně. Nejvíce zkušeností a možností mi předalo taneční studio N.C.O.D. Nikdy nezapomenu nejen na toto studio, ale také na lidi v něm. Mám je totiž všechny moc ráda! Právě oni patřili mezi ty, kteří mi otevřeli nová vrátka na další mou taneční cestu.

Přešla jsem ze Street Dancu na AfroDance, pod vedením Shami, a nikdy bych neměnila. AfroDance je momentálně pro mě top a number one!

3. Měla jsi nějaký moment během soutěže, kdy jsi si začala věřit, že bys mohla vyhrát?

Jestli jsem měla v hlavě ambice na vítězství? Upřímně – neměla. Nešla jsem tam jako ambiciózní a houževnatý soutěžící. Šla jsem tam jako pokora a respekt, co si jde užít tenhle moment. Nepotřebovala jsem vyhrát, byl to pro mě bonus.

Zkrátka jsem viděla „Akademie hledá talent“, tak jsem si řekla, proč neukázat lidem to, co umím a baví mě to. Vlastně jsem na tuhle soutěž moc ani netrénovala. Nějaké věci, kroky a momenty jsem vymýšlela za pochodu přímo na stagi. Mám totiž ráda improvizaci.

4. Bylo těžké pro Tebe skloubit klasickou hudbu s dynamickým tancem?

Skloubit klasickou a dynamickou hudbu mi nedělalo žádný problém. Nedokážu ani popsat proces toho, jak mě to celé napadlo. Prostě mě asi něco osvítilo. Běžně se mi do hlavy dostanou zajímavé nápady, které si přeji splnit a v průběhu zjistím, že když nad nimi moc přemýšlím, většinou to nestojí za to. Proto to nechávám plynout a nachystám si jen záchytné body. Zbytek nechávám na mě a na mém těle, jak se s tím popere.

Popravdě jediné, co jsem opravdu důkladně promýšlela bylo to, kdo mi spustí hudbu. Nicméně to zachránila má věrná kamarádka Anička, kterou jsem o to poprosila, a děkuji jí, že se na chvíli stala DJ.

5. Pamatuješ si na nějakou chvíli, která tě zahřála u srdce?

Chvíle, která mě zahřála u srdce? Hodně mě bavila a jsem za to vděčná... Podpora mojí celé třídy! Udělali tam rachot, tleskali a jásali. Ono totiž, když máte vystupovat před lidmi, kteří se na Vás mračí, diví se a soudí Vás, tak Vám to není příjemné, neužijete si to a nejen to! Bere Vám to energii, proto má třída, která byla opakem těchhle lidí mi ukázali, že to, co dělám dává smysl a přišla mi do srdce vděčnost, díky které člověk pochopí, že radost, láska a ocenění ze světa ještě nevymizelo.

P.S. Bavili mě jejich obličej, když jsem to rozjela.

Chtěla bych všem ještě něco vzkázat... Když Vám do hlavy přijde myšlenka a Vy intuitivně víte, že by to mohlo být skvělé, nenechte se ničím a nikým ovlivnit. Toto je totiž klíč ke štěstí a naplnění Vaší duše.

Tak to je naše Monika Afrika v celé své parádě! Bylo mi ctí udělat rozhovor s dívkou, která svým talentem a svými motivačními slovy rozzářila naši školu. Monča ačkoli má v sobě velký talent, tak je stále pokorná, cílevědomá holka, která se nikdy nevzdává a svou odhodlaností a laskavostí inspiruje víc, než si sama uvědomuje!

Valérie Frýbertová, 1. PAB